

Anyám, valami színházról meséltél,
Amiben mindenkinek lesz néhány jó szerep.
Kölyökként reszkettem a színház varázsaért,
Így élt, aki ott elől lehetett.
Ez a színház, ez a színház, ez a színház

Itt a színpad és özönlik a nézősereg,
Valami nagy dolog készül, beszélnek, rebesgetik,
Fantasztikus darabot írt egy fiatal író,
És nincsenek benne közhelyek.

De milyen színház ez, amiről meséltél?
Becsaptál, hisz elfogytak a szerepek.
Rendező úr, ön nem teszi a dolgát,
Elkoptak a nagy reményű deszkák.

De a világosító rontott mindent el!
Ez azért túlzás, ezt senki nem hiszi.
A sűgő a hibás, de ő csak mormogott,
Hisz könyv nélkül én sem sűghatok.

Valami nagyon nagy jót mégis kéne tenni,
Ha már megszülettünk, nem hiába élni.
Kitalálni valami tiszta, igaz szerepet,
Hogy álmaink mind teljesüljenek.

Ez a színház, ez a színház.

A tévedésre mindig van gyógyír,
A tisztánlátás tablettája segíthet még.
Az igazságtól soha nem kell félni,
Csak bátran egymás szemébe nézni.

Nem kell félni, nem kell félni,
Csak bátran egymás szemébe nézni.
Nem kell félni, nem kell félni,
Csak bátran egymás szemébe nézni.

Ez a színház, ez a színház,
Ez a színház, ez a színház.

Várok a sorsomra ily késen, csendesen,
Így 120 évesen,
Hát ez a színház,
Ez a színház, ez is színház.